

Testikuvia

Ylitetäänkö rajoja siellä missä niitä on vai siellä missä niitä ei ole. Tahto menee sisäkkäin kuin joutava lista. Runot kirjoitetaan keskeltä, siitä mistä kaikkialle yhtä pitkä matka, linnuntietä.

Räystäään käsi sojottaa kohti linnunrataa. Jääpuikko katkeaa näihin aikoihin. Katson ulos enkä tiedä mikä se on. Kuvittelen ettei sillä ole vastakohtaa. Että hyttynen suistuu radaltaan.

Kuu törmää lyhtypylvääseen ja minä joudun filosofisiin ongelmiin.
Asiat näkee kahtena,
kun ne hipaisevat toisiaan.
Sinä olet valkoinen paperi jonka kaltereille kirjoitan,
ja luen sanasta sanaan.
Valo menee kaarelle. Puro solisee kuin joku muu,
mutta eivät ne kuuntele,
alkavat puhua itsestään.

Jos vuori ei tule luo, käännä sen ehdottomuus nurin. Pue se yllesi, laske siihen tuoppi, kuulla läpi.
Sen on helpompi tapahtua kuin kuvitella.
Maailma on niin täsmällinen, kun se liikahdaa.

Tohditteko sulkeistaa niin kutsutun, olla niin totta kuin voitte, eikä
mitään muuta kuin silkkaa, puhdasta?

Tietänette syyn, mutta oletteko valmiit kestämään seuraukset?

Antakaa sydämenne porista, kulkea sillankantamattomiin.

Kuunelkaa miten särisette.

Tarkentakaa katseenne. Olkaa tosissanne kuin poika hameessa.

Tähdätkää napakymppiin, häränsilmiin, pukkelinaukkoon.

Avatkaa olemiset kuin säilykepurkit, lumoutukaa kuin käärme, puhukaa kuin ristiä kääntäisitte,
mutta muutoin vaietkaa.

Kaikki on nyt teistä itsestänne kiinni. Nojaa vaakasuoraan päähänne.

Lasi polttaa sankoja. Taivaassa on reikä tai yltä kyllin.
Hetket tulvivat kuin mustavalkoiset valokuvat. Minä olen tehdas, joka tuottaa muiston.
Asiat painavat liikaa,
kun ei ole järjesteltyt suuria kokonaisuuksia.
Kärpänen kapuaa kattolampun kuvun alle, on tietoinen valosta ja päätyy runoon.
Varikset tulevat kohti, kuin toisesta mielikuvasta.
Minä olen askel joka jää ottamatta. Kengitän hevosen.
Jumalat painautuvat itseään pienempiin,
mutta tekisi mieli miettiä kuka voittaa tappelussa.
Mikä tämän maailman nimi on?
Se on maljakosta lainattu.
Kipasen sillä välin,
kun salama puhuu ukkosen kanssa.

Lojun pimeässä kuin joku esine.

Valo makaa päästä varpaisiin.

Minä olen majakka jonka valoa hengitän.

aurinko heittää aikapaikkaa
ihmisiä kerääntyy ympärille
ajatus on keskellä päätä
kuin luu enkelin kädessä

runoilija availee yöradioääntään
ei ole mitään ja juuri kaikki ei-oleva
puristuu nyrkkiin
vastaanottimien äärissä
tuntuu että avaruus

polkuja pystytetään
värien tuolla puolen
kuin patsaita
mutta kuten näette
siitä mistä karnevaalit pidetään
ei voi päätellä
mitenpäin
iho kääntyy
nurjalla puolella
purppuraa

On pyhä. Tähti tuikkii siellä jossakin.

Joku on keskittänyt vakuutuksensa pulloon
ja laulaa.

Säteet katkottu puusta.

Maa pysyy tiukasti pilvien alla.

Ollaan eri mieltä keinoista.

Kissa menee sängyn alle.

Lapsi värjää jalkansa vihreäksi. Sillä on samanvärinen pelikone.

Minä olen kadottanut unen ja alitajunnan.

Ensimmäisten maailma on kiusallinen, kun sielu huutaa lahoa porrasta.

Se on niitten kanssa yhtä.

Sinä olet ajanut säärakarvasi.

Sinulla on jokin ötökkä hiuksissasi, syväsiipi.

Sillä on sinun suusi.

Sammakko sukeltaa. Sydäntäviivaava ääni,
ja minulla on järven selkä, silmäkulmassa säädin,
ajatukset laskettuna kyyhkysen kämmenelle.
Mehiläisen pisto, kuu hyräilee kielenkorville
ja tunnen molemminpuolisuuden huminan.
Taivas on luopunut linnunihostaan, kotka syö silmän ja lentää.
Ihmiset näyttävät kauniilta, kuin lapsen kynästä, kuin metalliintaotusta vapautetut,
kun pitää kumartua junaradan ylle ja olla silta.
Livetä liitoksistaan kuin kevät, palata yhteen
kuin pakkanen ja hengityksen höyry.
Ollaan ettei näkyisi läpikään,
ei kosketa mihinkään eikä koskaan palata takaisin.
Minä haluan puhua näistä joka jumalan asioista.

Tuuli puhaltelee

ja olemisen sormet näppäilevät oltaviaan kuin heinäsiirakat siipiään.

Minä kirjoitan sormenpään tunnun päässä, pää veteen työnnettynä,
katkeamatonta katkelmaa, jotakin millä lepyttää.

Antaisin kasvot että saisin värin poskille.

Rakastaisin jos se olisi välttämätöntä.

Sataa lunta. Kuvittele säikeistö sen ympärille.

Sano se samoilla sanoilla, ettei tiedetä kumpi sanoi ensin
tai pikemminkin.